

ת"פ 36410/10/18 - מדינת ישראל נגד עתיר נחמני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 36410-10-18 מדינת ישראל נ' נחמני

בפני
בעניין: כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עתיר נחמני

הנאשמים

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, אשר ייחס לו עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין תשל"ז 1977 ועבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961.
2. לאחר ניהול הוכחות, הנאשם זוכה מעבירת החזקת הסכין והורשע בעבירת התעבורה בלבד.
3. במסגרת הכרעת הדין קבעתי, כי החיפוש שנעשה על גופו של הנאשם וכן החיפוש ברכבו בוצעו שלא כדין ובהעדר סמכות השוטרת באירוע, ועוד קבעתי כי דבקה אי חוקיות בתשאול שנערך לנאשם בשטח, זאת מבלי שהובהרו לו זכויותיו. מסקנותי אלו, הן שהובילו לפסילת ראיות המאשימה ולזיכויו של הנאשם מעבירת החזקת הסכין.
4. ביחס לעבירת התעבורה, אף שבתשובתו לאישום הכחיש הנאשם גם ביצוע עבירה זו, הרי שבמסגרת סיכומי ההגנה חזר בו מטענה זו ובהכרעת הדין קבעתי כי הוכח בראיות המאשימה שהנאשם נהג ללא רישיון נהיגה בתוקף, לאחר שנפסל רישיונו במסגרת הגבלות שהוטלו עליו בהליכי גבייה בהוצאה לפועל.
5. בדיון שהתקיים ביום 19.05.21, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש:

6. ב"כ המאשימה הפנה לגיליון ר.פ של הנאשם (במ/1), לגיליון תעבורתי שלו (במ/2) ולגזר דין שניתן בעניינו של

הנאשם בתת"ע 5607-09-17 (במ/3) במסגרתו הוטל על הנאשם עונש פסילה מותנה בר הפעלה. במסגרת זו צוין, כי לחובתו של הנאשם 19 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, שהאחרונה בהן היא מחודש ספטמבר 2020, וכן 8 הרשעות בעבירות פליליות שהאחרונה בהן היא מחדש ינואר 2021.

7. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וטען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בהמשך לכך, עתר להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל למשך 3 חודשים והפעלה במצטבר של עונש הפסילה המותנית שהוטל על הנאשם בגזר דין קודם, כך שירצה הנאשם סה"כ 7 חודשי פסילה בפועל, וכן פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

8. ב"כ הנאשם בטיעונו מתח ביקורת נוקבת הן על עתירת המאשימה והן על העובדה שב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לפסיקה אותה לא טרח להציג לפני בית המשפט ולפני הסניגור. לגופו של עניין נטען, כי בשים לב לכך שהנאשם זוכה מן העבירה העיקרית שיוחסה לו בכתב האישום וזאת בשל כשלים שנפלו בהתנהלות המשטרה, וכן נוכח העובדה שהעבירה שהנאשם הורשע בה הינה ברף חומרה נמוך ביחס ליתר עבירות הנהיגה בפסילה, יש לדחות מכל וכל את עתירת המאשימה. לאור זאת, עתר הסניגור כי בית המשפט יורה על הארכת הפסילה המותנית וישית קנס מידתי, שהנאשם יוכל לעמוד בו. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש, כי בחלוף פרק זמן קצר לאחר האירוע נשוא כתב האישום, חודש רישיונו של הנאשם.

9. בדברו האחרון, טען גם הנאשם להתנהלות לקויה של המאשימה. לשאלת בית המשפט בדבר מצבו הכלכלי, השיב הנאשם כי כיום מצבו "סביר יותר ממה שהיה בעת הרלוונטית לכתב האישום, אז צבר חובות שבעטיים נפתחו נגדו הליכי הוצאה לפועל ובמסגרתם הוטלה ההגבלה על רישיונו.

דין והכרעה:

10. בביצוע העבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

11. בבחינת רמת הפגיעה בערכים המוגנים, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, עסקינן בעבירה שהיחס אליה הוא כיחס לנהיגה בהיעדר רישיון שפקע מחמת אי תשלום אגרה, כלומר ברף הנמוך ביותר, להבדיל למשל מנהג בלתי מורשה או נהג שרישיונו נפסל ע"י בית המשפט. יחד עם זאת, יש ליטול בחשבון את משך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, למעלה מ- 3.5 שנים.

12. לעניין מתחם הענישה, כאמור, טען ב"כ המאשימה למתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל למשך 12 חודשים, פסילה בפועל ועל תנאי וקנס. בטיעונו הפנה ב"כ המאשימה לשורה של פסקי דין.

13. זה המקום לציין, כי מצאתי טעם לפגם בעובדה שב"כ המאשימה לא הצטייד בעותקים של פסקי הדין להם הפנה

בטיעוניו, ולפיכך נמנעה מן הסניגור וגם מבית המשפט האפשרות להתייחס אליהם במסגרת הדיון. למען יעילות הדיון ולפנים משורת הדין, ניתנה למאשימה שהות קצרה להגיש העתק הפסיקה לתיק בית המשפט. ואולם, גם לאחר שניתנה האפשרות כאמור, הוגשה הפסיקה באופן חלקי (עד אמצע נספח ה', מתוך שמונה פסקי דין להם הפנה ב"כ המאשימה), ובחלקה הוגשה באופן כמעט בלתי קריא.

14. לגופה של הפסיקה שהוגשה, התרשמתי מעיון בה, בדומה להתרשמות הסניגור, שעיקר פסקי הדין עסקו בעבירות ובנסיבות חמורות יותר מאלו שבענייננו, כאשר לעבירה לפי סעיף 10(א) נלוו עבירות נוספות וחמורות יותר; כגון עבירה של נהיגה ללא רישיון כלל בנוסף לעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח וגרימה לתאונה בה נפגע אדם, הרשעה בריבוי עבירות וכד'.

15. והנה, דווקא בפסק דין שהמאשימה ביקשה להקיש ממנו, שניתן ב - עפ"ת 11890-05-14, ע"י כב' השופטת נ' אוהד, נכתב, כהאי ליסנא:

"בענייננו, אמרתי במספר רב של פסקי דין כי מקום שהעבירה המיוחסת לנאשם הינה נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולעבירה זו לא נלווית עבירת תעבורה נוספת, הרי העונש הראוי הינו פסילה בפועל בלבד כשמשך תקופת הפסילה ייקבע עפ"י עבר תעבורתי, משך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה תקף, ככל שהתקופה ארוכה יותר כך הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר ונקבע כי התקופה הראויה הינה בין 3 ל-9 חודשי פסילה."

16. בפסק דין נוסף אותו הגיש ב"כ המאשימה, שניתן ב - עפ"ת 39803-04-15, קבע בית המשפט לתעבורה בענייניו של נאשם שעברו התעבורתי דל שהורשע בעבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, כי מתחם הענישה נע בין אי הטלת מאסר לבין הטלת מאסר מותנה, פסילה בפועל לתקופה הנעה בין 4 - 8 חודשי פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה זה. באותו המקרה, ביטל בית המשפט של הערעור את רכיב המע"ת, בהתחשב בטיב העבירה ונסיבותיה, עברו הדל של הנאשם והודאתו בהזדמנות הראשונה.

17. הנה כי כן, מסקנתי היא כי הפסיקה שביקשה המאשימה שבית משפט זה ילמד ממנה על מתחם הענישה הנוהג, הכולל לשיטתה רכיב של מאסר בפועל, אינה מלמדת זאת כלל ועיקר.

18. בנסיבות העניין, אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין אי הטלת מאסר על תנאי ועד מאסר על תנאי, פסילה בפועל בת מספר חודשים, ועל תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

19. לנאשם 19 עבירות תעבורה קודמות. אמנם, כאמור העבירה בה הורשע במסגרת ההליך שבכותרת הינה ברף

הנמוך של עבירות התעבורה. ואולם בעברו של הנאשם הרשעות בעבירות תעבורה חמורות יותר. כך, הורשע הנאשם במספר עבירות של שימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות דיבורית, מספר עבירות של אי ציות לתמרור 302 בצומת (עצור), שתי עבירות של הסעת ילד ללא כסא מגבית. בנוסף לאלו, הורשע הנאשם ב - 4 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף מעל 6 חודשים, כולן בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כתקופה שבה רישונו של הנאשם לא היה בתוקף (עפ"י התע"צ שהוגש במסגרת שמיעת הראיות - 6/ת), אחת מהן לאחר האירוע נשוא כתב האישום שלפניו, ובאחרת הוטל על הנאשם עונש פסילה מותנה שהינו בר הפעלה.

20. מן האמור עולה, כי אין מדובר בנאשם שלו עבר תעבורתי דל. ההיפך הוא הנכון. ניכר מגיליון הרשעותיו, כי עסקין בנאשם שלו הרשעות קודמות רבות ואשר כלל אינו מורתע מביצוע עבירות תעבורה, חרף ניהול הליכים כנגדו ולמרות שהוטלו עליו עונשי קנס ופסילה. גם בעונש הפסילה המותנה שהוטל על הנאשם ע"י ביהמ"ש לתעבורה לא היה בכדי להרתיעו מלהמשיך ולנהוג בהעדר רישיון נהיגה בתוקף. זאת ועוד, לאחר שהוגש כנגדו כתב האישום שבכותרת, שב וביצע עבירה זהה.

21. פרט לאמור, לנאשם עבר פלילי עשיר בעבירות אלימות וסמים (הרשעתו האחרונה מחודש ינואר 2021), ואלו מהוות נסיבה לחומרא.

22. בנוסף, כזכור, הנאשם הורשע לאחר ניהול ראיות. אמנם, זוכה מן העבירה הפלילית, אולם מלכתחילה כלל טענות ההגנה במסגרת הליך שמיעת הראיות והסיכומים כונו לעבירה זו. לא היה כל מקום לכפירתו של הנאשם לעצם הנהיגה ברכב, כפי שנמסרה בתשובתו לאישום.

23. לעניין נסיבות לקולא, הרי שלא הוצגו נסיבות אישיות חריגות כלשהן של הנאשם שיש בהן בכדי להוות נסיבות לקולא.

24. יחד עם זאת, מקובלת עלי טענת הסיגור, כי יש לשקול את התנהלות המשטרה בעניינו של הנאשם כנסיבה לקולא בעניינו. כפי שהוזכר לעיל, קבעתי בהכרעת הדין, כי לאורך כל האירוע נגרמה פגיעה בזכויות היסוד של הנאשם, בעת שעוכב, נערכו על גופו וברכבו חיפושים ללא סמכות ותושאל בשטח מבלי שהובהרו לו זכויות. אמנם, מסקנתי בהכרעת הדין הייתה כי אי החוקיות שדבקה בפעולות המשטרה והובילו לפסילת ראיות ולזיכוי בעבירה הפלילית, אינה מובילה לזיכוי הנאשם מן העבירה התעבורתית. ואולם, לשאלת העונש הראוי, בהחלט יש מקום לשקול זאת כנסיבה לקולא, כמעין "הגנה מן הצדק".

25. סופו של דבר, באיזון עברו התעבורתי והפלילי המכביד של הנאשם, העדר הרתעתו מעונשים שהוטלו עליו במסגרת ההליכים שנהלו כנגדו והרשעתו לאחר ניהול הוכחות - מחד, אל מול קביעותיי בדבר כשלים חמורים שנפלו בעבודת המשטרה, מאידך, אני קובעת כי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה אותו קבעתי לעיל, ויש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם אך לא הנמוך ביותר.

סוף דבר:

26. במכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 30 ימי מאסר על תנאי, זאת למשך שנה מהיום, שלא יבצע הנאשם את העבירה בה הורשע.
2. קנס על סך 1,800 ₪, שישולם ב - 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.07.21 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן.
3. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים מהיום.
4. הנני מורה על הפעלת עונש הפסילה המותנית שהוטל על הנאשם בתת"ע 19-09-5607, בחופף ובמצטבר, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי פסילה בפועל מהיום.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית המשפט.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד, מחד, עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

5. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, במעמד הצדדים.